

komme ønsket om/behovet for information til den enkelte landmand om arealreguleringer.

IV. Sammenfattende konklusion

Under det hidtidige forløb er en række misforståelser blevet rettet, og reglerne er præciseret i dette notat:

- § 3 forhindrer ikke, at landmanden fortsætter den hidtidige drift af sin ejendom. Dette indebærer, at kulturrenge – uden at det kræver dispensation – kan omlægges, gødskes, drænes og sprøjtes i det omfang og med det interval, som har været den hidtidige praksis.
- Selv om man plejer at omlægge med meget lange intervaller, f.eks. med 20-25 års mellemrum, kan man fortsætte med det uden dispensation. Ønsker man derimod at omlægge oftere end hidtidig praksis, kræver det en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.
- Ved definitionen af ferske enge skal der ikke kun lægges vægt på driftsformen, men f.eks. også på vegetation og fugtighedsforhold.

- Arealer, hvor der ikke er engvegetation og – med uændret drift – heller ikke vil indfinde sig engvegetation, er ikke omfattet af § 3. I tilfælde, hvor engvegetationen er beskeden og – med uændret drift – fortsat vil være det, kan dette, afhængig af de øvrige foreliggende konkrete omstændigheder, eventuelt være dispensationsmotiverende.
- Et areal vokser nødvendigvis ikke ind i § 3, fordi en landmand fremover undertiden vælger at lade arealet ligge uomlagt i noget mere end 7-10 år.
- En landmand, der rammes atypisk hårdt af § 3-beskyttelsen af enge, bør kunne få dispensation, således at virkningen afbødes, forudsat en dispensation ikke åbenbart vil være i strid med lovens forudsætninger. Hvis der ikke kan gives dispensation, vil landmanden kunne anlægge sag ved domstolene med påstand om erstatning støttet på grundlovens § 73.

Skov- og Naturstyrelsen vil foranledige, at der hurtigt og på en ressourcemæssigt fornuftig måde informeres om de præciseringer m.v. af de gældende regler, som er indeholdt i dette notat.